

situationen helt anderledes ud, og derfor bør man selvfølgelig også have en anden byggepolitik.

Men først og fremmest er der en ændring i relation til at opfatte byggesektoren og boligbyggeriet som et styringsinstrument, hvor man først og fremmest bruger planøkonomiske recepter. Jeg kan huske diverse boligministre af borgerlig observans, som fra denne talerstol har underholdt os om, hvordan vi skal regulere byggeriet, hvordan vi skal bruge stop and go-politik for at sikre, at byggeriet passer ind i den samlede økonomi, hvordan vi skal bruge rammebeløb, kvoter og lignende ting. Det er det, vi er på vej ud af.

Tilsyneladende gør det ikke noget som helst indtryk på de to herrer fra Venstre og De Konservative. Det gør et vist indtryk på mig. Jeg synes, det er en udvikling, som det er værd at sætte pris på. Det er en udvikling i retning af markedsorientering og dermed også en udvikling, som gør, at vi pludselig kan få en boligpolitik, der kan bruges til noget.

Man kan sige, at vi mangler et skridt endnu, og det synes jeg også er værd at understrege. Det er godt, at vi er fremadorienterede i en sådan byggepolitisk redegørelse som denne, men det er altså også nødvendigt, at vi får passet den fremtidige byggepolitik ind i relation til den politik, som vi har, med henblik på den eksisterende boligsektor og den meget store del, som nybyggeriet skal passes ind i. Her tænker jeg selvfølgelig ikke mindst på det private udlejningsbyggeri, som stadig væk er præget af efterkrigstidens planøkonomiske tankegang.

Vi har brug for at få såvel nybyggeriet som den eksisterende boligsektor til at hænge sammen, og det håber jeg også vi når.

Men Boligministeriet viser jo med denne redegørelse, at det har skiftet karakter. Det er ikke længere blot et reguleringsinstrument; det er i langt højere grad et serviceorgan og en katalysator for samfundets bygge- og boligbehov. Det synes jeg er en god udvikling. At der så stadig væk også vil være visse overvågningsbehov i relation til, hvordan byggeriet passer ind i den samlede økonomi, svarer langt bedre til det, der gælder for andre erhverv, og det synes jeg ikke man skal være overrasket over.

Som det fremgår, deler jeg altså overhovedet ikke den holdning, der kom til udtryk fra Venstres og De Konservatives side, at bare man lader det frie initiativ råde, går alt på bedste vis.

Jeg tror, det er en total misforståelse, at man både får et fremtidsorienteret byggeri, og at man får byggesektoren til at arbejde sammen, hvis man blot lader stå til. Det viser en manglende forståelse af den struktur, der er på byggeområdet, og det viser en manglende forståelse af, hvad der er brug for med hensyn til forskning og udvikling.

Så viser det jo også en vis form for dobbeltmoral, for når det kommer til spørgsmålet om tilskuddene til f.eks. parcelhusbyggeri og den økonomi, der er i ejerboligsektoren, er der jo ikke grænser for, hvad man holder fast i af konservative ønsker om, at man stadig væk har et tagselvord over selvangivelsen for at sikre en god økonomi. Der kommer der ikke nogen betragtninger om, at det offentlige skal blande sig udenom.

Lad mig sige, at der er tre ting, jeg har bidt mærke i, som jeg synes er vigtige i redegørelsen, og som viser netop denne ændring af Boligministeriets rolle.

Det er interessen for kvalitet, som jo altså er en service til forbrugerne, der gør det lettere for forbrugerne at sikre, at det, man investerer enten sin leje eller sine sparepenge i, er et værdigt objekt, som er fremtidssikret. Det gør det også lettere at være bygherre, og det er en vigtig opgave, da det er vigtigt, at man i en sektor med mange små enheder erhvervsmæssigt har nogle, som kan koordinere samarbejdet. Samarbejdet er en afgørende ting, hvis man vil have en udvikling, som er fremtidsorienteret.

Så er der selvfølgelig hensynet til at udvikle de nødvendige boligformer, dvs. den egentlige fremtidsorientering. Det kan man ikke vente at hverken den enkelte bygherre eller den enkelte entreprenør – slet ikke da, hvis de arbejder i lille skala – kan stå for. Det er der nødvendigvis en samfundsmæssig myndighed eller en samfundsmæssig koordinator, der må stå for. Det er samfundets opgave at sikre, at der sker den nødvendige udvikling, og jeg hilser meget velkommen, at der her er de nødvendige hensyn til totaløkonomien, til byøkologi, til ressourceanvendelse og materialeforbrug i det kommende fremtidens boligbyggeri.

Det er også sådan, man kigger på det ude omkring i Europa, og jeg tror, at de to ordførere for Venstre og De Konservative ville have godt af at snakke lidt med nogle om, hvordan man ser på fremtidens udvikling inden for byggeriet uden for Danmarks grænser. Det ville måske